

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 8Csp/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222201734
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Salayová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2022:222201734.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda pred sudkyňou JUDr. Antóniou Salayovou v sporovej spotrebiteľskej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5,851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5,851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: L. W., I.. XX.XX.XXXX, Q. L. XX/XX, XXX XX Š., o zaplatenie 1.415,25 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žaloba žalobcu sa v celom rozsahu zamieťa.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáha o zaplatenie 1.415,25 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 961,03 Eur od 18.09.2021 do zaplatenia. Tvrdil, že žalovaný neuhradil dlh zo zmluvy o úvere, ktorú uzavreli s právnym predchodcom žalobcu (VÚB, a. s.), a keďže sa žalovaný s plnením dlhu dostal do omeškania, okrem žalovanej sumy žiadal aj o úhradu úrokov z omeškania. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania (č.l. 1 - žaloba).

2. Žalobca sa k doručenej žalobe nevyjadril.

3. Na základe skutkových tvrdení žalobcu, ktoré sa považujú za nesporné (§ 151 CSP), skutočností súdu známych (§ 186 CSP), v spojení s dokazovaním vykonaným listinnými dôkazmi založenými v spise (výzva 20.09.2021 - č.l. 6, pokus o zmier 20.09.2021 - č.l. 7, oznámenie o postúpení pohľadávky - č.l. 9, pokus o zmier 26.04.2022 - č.l. 10, podací hárok - č.l. 11, rámcová zmluva o postúpení pohľadávok - č.l. 13 - 29, príloha ku zmluve - č.l. 30, európske informácie o spotrebiteľskom úvere - č.l. 31 - 35, zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ - č.l. 35 - 39, všeobecné obchodné podmienky - č.l. 40 - 43, doklad o elektronickom podpise - č.l. 44, žiadosť o VÚB Pôžičku - č.l. 45 - 46, výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom a doručenka - č.l. 47, 48, cenník - č.l. 49 - 55, tretia upomienka - pokus o zmier + poštový hárok - č.l. 56, výpis u účtu - č.l. 57, doplnenie žaloby - č.l. 81 - 86, dáta dopytu - č.l. 87, 88, údaje o žiadosti - č.l. 89 - 97) bol ustálený skutkový stav a právne posúdenie nasledovne.

A. Skutkový stav :

4. Právny predchodca žalobcu (VÚB, a.s.) a žalovaný dňa 24.01.2019 uzavreli písomnú zmluvu o splátkovom úvere č. 107901211240119, na základe ktorej mal právny predchodca žalobcu poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1.000,00 Eur (zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ - č.l. 35 - 39, doklad o podpise žalovaného - č.l. 44).

5. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 11.10.2019 dňom 11.10.2019 vyhlásil predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru (výzva na predčasné splatenie zostatku úveru - č.l. 47, 48).

6. Žalobca svoj nárok odvodzuje zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.11.2020 a prílohy k zmluve (zmluva o postúpení pohľadávky - č.l. 13 - 29 a príloha k zmluve č.l. 30).

7. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 20.09.2021 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky (oznámenie o postúpení pohľadávky - č.l. 9).

8. Žalobca tvrdil, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver bola zachovaná. Pri posúdení bonity žalovaného boli vzaté do úvahy všetky dostupné informácie vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Predložili dopyt do SRBI zo dňa 24.01.2019. Mali k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch klienta (výdavky), žalovaný bol slobodný, nemal žiadne nezaopatrené dieťa. V ďalšom poukázali na uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 11.03.2020 sp. zn. 8Co/233/2019 (na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 8Csp/42/2018), v ktorom odvolací súd poznamenal, „že poskytnutie úveru žalobkyni ani za týchto jej majetkových pomerov (mala čistý príjem pod sumu životného minima) nezakladá hrubé porušenie povinnosti žalovaného konať s odbornou starostlivosťou, pretože to bola v prvom rade samotná žalobkyňa, ktorá mala uvážiť, či je v jej možnostiach, z jej príjmu, úver splácať po 30 eur mesačne, keďže ide o osobu s vysokoškolským vzdelaním pôsobiacu v oblasti finančných služieb ako finančný sprostredkovateľ. Na posúdenie svojich finančných možností nepotrebovala právnické ani ekonomické vzdelanie. Hrubé porušenie povinnosti žalovaným vylučuje aj skutočnosť, že žalobkyňa úver pravidelne splácala a predčasne ho splatila (č.l. 81 - doplnenie žaloby).

9. Žalovaný mal ku dňu 24.01.2019 4 existujúce splátkové kontrakty v celkovej sume 4.700,00 eur. Mesačnú splátku mal v sume 199,00 eur, zostávajúca suma 4.444,00 eur. Išlo o 1) spotrebný úver so začiatkom 07.12.2018 do ukončenia 07.12.2022, výška úveru 700,00 eur, nemal omeškané splátky, 2) spotrebný úver so začiatkom 07.11.2018 do 22.10.2024 vo výške 1.500,00 eur, nemal omeškané splátky, 3) spotrebný úver vo výške 1.000,00 eur, začiatok 18.10.2018 do skončenia 14.10.2020, 4) spotrebný úver 1.000,00 eur vo výške 1.500,00 eur, so začiatkom 15.10.2018 do skončenia 13.04.2020 (výpis z registra klientskych informácií - č.l. 87).

10. Žalovaný bol pred uzavretím zmluvy slobodný, počet členov rodiny 1, spôsob bývania - neznáme, nemal žiadneho zamestnávateľa, nemal príjem, ekonomicky neaktívny. Vo výdavkoch má uvedené výdavky SBCB - 199,00 eur, VUB výdavky 204,31 eur, celkové výdavky (rodinné výdavky, vyživované osoby) 205,07 eur, suma celkového dlhu (SBCB + VUB + navýšenie) - 4.444,00 eur (sumarizácia - č.l. 89 - 97).

B. Právne posúdenie :

11. Právny predchodca žalobcu vystupoval a konal ako dodávateľ (banka), lebo poskytoval služby, ktoré mal v obchodnom registri zapísané ako predmet činnosti. Žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, keď konal pre svoju osobnú potrebu a opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva. Vzhľadom na záväzok poskytnúť peňažné prostriedky uzatváral veriteľ (právny predchodca žalobcu) zmluvu o úvere v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za dodávateľa (§ 52 ods. 3) Obč. zák.). Z absencie údajov v zmluve, ktoré by žalovaného identifikovali ako podnikateľa (IČO, DIČ, miesto podnikania, podnikateľský účel pôžičky), je zrejmé, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 Obč. zák.). Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie úveru (§ 497 Obchod. zák.). Predmetná zmluva o úvere bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom a preto vzťah z nej vyplývajúci, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 ods. 1 Obč. zák.). Zároveň sa veriteľ považuje aj za veriteľa podľa § 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a žalovaný za spotrebiteľa podľa § 2 písm. a) tohto zákona v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože poskytnutie finančných prostriedkov bolo formou spotrebiteľského úveru (§ 2 písm.)/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy).

12. Žalobca si uplatňuje nárok z postúpenej pohľadávky. Tvrdí, že je právnym nástupcom dodávateľa, ktorý so žalovaným uzavrel spotrebiteľskú zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zák. ust. § 52 Obč. zák. a podľa zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy.

13. Pôvodný veriteľ (dodávateľ) bol bankou a preto mohol postupca platne postúpiť pohľadávku len pri splnení podmienok zák. ust. § 17 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase postúpenia a zák. ust. § 92 ods. 8) zák. o bankách č. 483/2001 Z. z. v účinnom znení.

14. Pred samotným skúmaním splnenia podmienok zák. ust. § 17 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase postúpenia a zák. ust. § 92 ods. 8) zák. o bankách, však bolo potrebné skúmať, či došlo k platnému zosplatneniu dlhu zo strany právneho predchodcu žalobcu na žalobcu.

15. Podľa § 11 ods. 2) zákona o spotrebiteľských úveroch a ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1) sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1) sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

16. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1) zákona o spotrebiteľských úveroch „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobo ochorie a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok frekvencii splácania, aby mohol bez akýchkoľvek problémov finančných prostriedkov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k konkrétnemu žiadateľovi o úver (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoCsp/6/2022 - 309 z 28.04.2022, bod 18).

17. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1), nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1) sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1) sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za

hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1) sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19) až 42) Zák. o spotrebiteľských úveroch.

18. Žalobca v konaní tvrdil a preukazoval, že jeho právny predchodca bonitu klienta zisťoval spôsobom uvedeným v bode 8 až 10 tohto rozsudku. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1) zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Bez toho, aby žalovaný skúmal aj iné aspekty, nemohol si vytvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalobcu splácať dlh zo zmluvy. Z dikcie zákona: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa (bod 21 vyššie cit. rozsudku).

19. Žalobca ohľadne skúmania bonity žalovaného predložil dva listinné dôkazy. Z týchto, okrem iného, vyplýva, že žalovaný pred uzavretím zmluvy o úvere nebol zamestnaný, nemal žiadny príjem, bol ekonomicky neaktívny. V priebehu dvoch mesiacov október 2018 až december 2018 uzavrel 4 zmluvy o úvere, mesačne splácal splátky na tie úvery spolu 199,00 eur. Byvanie žalovaného neznáme. Výdavky na bývanie a ostatné výdavky - SIPO, telefón, elektrina a pod. neboli predložené. Celková výška dlhu pred uzavretím zmluvy bola 4.444,00 eur a žiadny príjem, ani zamestnanie. Žalobca nepreukázal, že si zadovážil všetky relevantné údaje. Nepreukázal, ako vyhodnotil úverové zaťaženie žalovaného v mesačnej výške 199,00 eur, ktorý nebol zamestnaný, nemal žiadny príjem a priebehu dvoch mesiacov pred uzavretím zmluvy čerpal 4 úvery, pričom neboli predložené žiadne listiny o výdavkoch, ktoré žalovaný uviedol, okrem úverov. Netvrdil a nepredložil dôkazy, ktorými by preukázal svoje tvrdenie, že jeho právny predchodca vyhodnocoval všetky okolnosti s odbornou starostlivosťou, s obozretnosťou vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nebol zamestnaný, nemal príjem, bol ekonomicky neaktívny, jeho úverové zaťaženie bolo vysoké vzhľadom na to, že nemal žiadny príjem a s vyhodnotením čerpania 4 úverov v krátkom čase 2 mesiace. Žalobca neunesol dôkazné bremeno o svojom tvrdení, že jeho predchodca si splnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 7 zák. zákona o spotrebiteľských úveroch a bonitu žalovaného skúmal s odbornou starostlivosťou a s vysokým stupňom obozretnosti a odbornosti.

20. Žalobca na podporu svojej argumentácie ku skúmaniu bonity klienta poukázal uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 11.03.2020 sp. zn. 8Co/233/2019 (na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 8Csp/42/2018). Uvedené rozhodnutie nie je možné aplikovať na danú vec, vzhľadom na zásadný rozdiel na strane spotrebiteľov. Žalobkyňa v tom konaní bola spotrebiteľkou tak, ako žalovaný v tomto konaní. Mala ukončené vysokoškolské vzdelanie a pracovala ako finančný sprostredkovateľ. Práve táto okolnosť potom viedla k záveru, že nezakladá hrubé porušenie povinnosti žalovaného konať s odbornou starostlivosťou, s tým, že hrubé porušenie povinnosti veriteľom vylučuje aj skutočnosť, že spotrebiteľka splácala úver pravidelne a predčasne ho splnila. V danej veci žalobca netvrdí, ani nepreukázal, že by v osobe žalovaného išlo o finančného sprostredkovateľa, že úver pravidelne splácal a splatil ho predčasne.

21. Zároveň treba poukázať na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27CoCsp/54/ 2020 -106 z 17.03.2021 (najmä body 20 až 23), z ktorého vyplýva, že súd je povinný skúmať preukázanie bonity spotrebiteľa a následne splnenie tejto povinnosti skúmať vo svetle ust. § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2/ zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorej splnenie pri uzatvorení zmluvy vyžaduje právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa (§ 52 a nasl. Obč. zák.). Uvedené možno aplikovať ako na skúmanie všetkých ostatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ bol povinný pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere postupovať obozretné a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou. Vynaloženie tejto odbornej starostlivosti je potrebné hodnoverne preukázať, pričom v tomto spore táto povinnosť hodnoverného preukázania splnenia si tejto povinnosti prešla na žalobcu. Navyše skúmanie výdavkov len nahliadnutím do úverových registrov nie je ani dostatočné, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať len z verejných databáz, môže sa jednať o súkromné pôžičky. Tieto databázy nemôžu dať úplný obraz o výdavkoch klienta, keďže medzi tie možno zaradiť aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ veriteľ nepozná a nemá preukázaný celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Obzvlášť dôležitý je záver o schopnosti splácať úver, ak je spotrebiteľ

nezamestnaný, nemá príjem, pomerne vysokú úverovú záťažnosť 199,00 eur a v priebehu dvoch mesiacov čerpanie až 4 spotrebiteľských úverov.

23. Právny predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovaného pred poskytnutím úveru (§ 7 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), preto od žalovaného nemohol požadovať jednorazové splatenie dlhu (§ 11 ods. 2) zák. o spotrebiteľských úveroch), nemal preto právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť (§ 53 ods. 9) Obč. zák. a § 565 Obč. zák.) a následne nemohol platne postúpiť pohľadávku na žalobcu (§ 17 zák. o spotrebiteľských úveroch a § 92 ods. 8) zák. o bankách). Vyplýva z toho záver, že pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a pri postúpení pohľadávky na žalobcu postupoval v rozpore s právnymi predpismi vyššie uvedenými a preto ide o absolútne neplatné právne úkony § 39 Obč. zák.

24. Žalobca tak nie je v konaní aktívne legitimovaný voči žalovanému a žalovaný nie je pasívne legitimovaný voči žalobcovi.

25. Pre nedostatok legitímácie strán konania bola žaloba žalobcu ako nedôvodná zamietnutá (výrok I.).

26. Žalobca bol v konaní neúspešný v rozsahu 100,00 %, keď jeho žaloba voči žalovanému bola ako nedôvodná v celom rozsahu zamietnutá (výrok I.). Žalovaný bol naopak, v celom rozsahu úspešný a v zásade by mal nárok na náhradu trov konania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v konaní pasívny, nevykonával žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy nevznikli. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2) CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu (výrok II.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu (§ 362 ods. 1) CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1) CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3) CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 362 ods. 1) CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok)